

vendigt, forinden dette sker, at erhverve Lovgivningsmagtens Samtykke dertil. Under Henvisning til de nedenfor nærmere omtalte Ulemper, som ere forbundne med i hvert enkelt Tilfælde af Afhændelse at skulle erhverve saadant Samtykke, have imidlertid saavel Havnekaptajnen som Havneraadet foreslaaet, at det fornødne Samtykke straks søges erhvervet for samtlige de Arealer syd for Langebro, om hvis Opfyldning og Afhændelse der i en for Tiden overskuelig Fremtid kan antages at blive Spørgsmaal. Ministeriet er i og for sig enigt heri, men maa under disse Omstændigheder anse det for rettest, at den nævnte Lovbestemmelse helt ophæves, og idet man ved nærværende Lovforslag stiller Forslag herom, skal man til nærmere Begrundelse deraf anføre følgende:

Indtil oftomhandlede Lovbestemmelse blev given, afgjordes Sager om Afhændelse af Arealer, der tilhørte Havnevæsenet, af Havnebestyrelsen, det vil sige af Havneforvaltningen med ministeriel Godkendelse, forinden hvis Afgivelse Havneraadets Erklæring indhentedes. Medens det ikke vides, at denne Ordning nogen Sinde har medført Ulemper, har derimod den oven-citerede Lovbestemmelse om Nødvendig-

heden af Lovgivningsmagtens Samtykke allerede flere Gange siden dens Ikrafttræden vist sig meget uheldig. Bestemmelsen, hvis Indhold iøvrigt paa flere Punkter er ret uklart, medfører jo nemlig, at det, hver Gang en saadan Afhændelse skal finde Sted, er nødvendigt alene i denne Anledning at ulejlige Lovgivningsmagten. Hvor det drejer sig om smaa Arealer af ringe Værdi, er dette ganske urimeligt, men selv hvor det drejer sig om store Arealer, og Afhændelsen derfor kan være af større principiel Betydning, synes en forudgaaende Undersøgelse af vedkommende Ministerium, Havneforvaltningen og det af Repræsentanter saavel for Stat som Kommune — derunder ifølge Frihavnslovens § 10, 2det Stykke, ogsaa Rigsdagen — bestaaende Havneraad at maatte være et fuldt betryggende Grundlag for en saadan Sags Afgørelse. Hertil kommer yderligere, at Sager af denne Art ikke sjældent kræve en hurtig Afgørelse, saa at der kun daarligt er Tid til at tilvejebringe Lovhjemmel; men endnu værre stiller Forholdet sig selvfølgelig, naar Spørgsmaal om en Afhændelse opstaar og skal afgøres paa en Tid af Aaret, hvor Rigsdagen ikke er inde.